

መጽሐፈ ዳንኤል - አንድ መቶ ሰባ ሦስት

የጳጳሱ ጥላዎች፡—“የሂትለር ጳጳስ” ተብሎ የሚጠራውን የሚያቀናጅትን ተጽዕኖና ዓላማዎች መግለጥ

Jeff Pippenger
2024-04-03

በ“የሂትለር ጳጳስ” ተብሎ በተሰየመው መጽሐፍ ደራሲው ጆን ኮርንዌል፣ ሂትለር ጀርመንን በሚገዛበት ዘመን የነገሠውን ወደፊት ጳጳስ የሚመለከተውን ታሪክ፣ ከአያቱና ከጳጳስ ፒየስ ዘጠነኛ ጋር፣ ከሮም ከተማ ተባረው በነበሩበት ሁኔታ ይጀምራል። ፒየስ ዘጠነኛ የመነኩሲት መልክ ተለውጦ ከሮም ከተማ በሸሸ ጊዜ፣ ከእርሱ ጋር የወሰደው ብቸኛ ሰው የወደፊቱ ጳጳስ አያት ነበር። ኮርንዌል የሁለቱን ሰዎች ቅርብ ግንኙነት ያቀርባል፤ ከዚያም በኋላ የወደፊቱ ጳጳስ አባት ደግሞ ከካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን የሥልጣን ማዕከል ጋር እንዴት እንደተያያዘ ይገልጻል። ይህን በማድረግም ከፒየስ ዘጠነኛ ዘመን ጀምሮ እስከ ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ድረስ ያለውን ታሪክ ማጎበራዊ፣ ፖለቲካዊና ሃይማኖታዊ አካባቢ ይለይታል። ይህ አጠቃላይ የታሪክ እይታ እጅግ አስተማሪ ነው።

በአሥራ አንደኛው ምዕተ ዓመት ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ግሪጎሪ ሰባተኛ የሮማ ቤተ ክርስቲያንን ፍጹምነት በማወጅ ሌላ እርምጃ በጳጳሳዊ ራስ መንጠቅ ላይ ተወሰደ። ከእርሱ ያቀረባቸው መግለጫዎች መካከል አንዱ፣ ቤተ ክርስቲያን እንደ ቅዱሳት መጻሕፍት መሠረት ከቶ አልተሰሰተችም፣ ወደፊትም አትሰሰትም ብሎ የሚገልጽ ነበር። ነገር ግን ይህን ማስረጃ የሚያጸኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች ከዚያ አስተያየት ጋር አልተከተሉም። ያ ትዕቢተኛ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ነገሥታትን ከሥልጣናቸው ለማውረድ ሥልጣን እንዳለው ደግሞ አስረዳ፤ እርሱ የሚያወጣውን ማንኛውንም ፍርድ ማንም ሊሸረው አይችልም ብሎ አወጀ፤ ሌሎች ሁሉ የሰጡትን ውሳኔ መሻር ግን የራሱ ልዩ መብት መሆኑን ገለጸ።

“የዚህ የአልፎ የማይሰሰትነት ተሟጋች ግፈኛ ባህርይ የሚያስደንቅ ምሳሌ በጀርመን ንጉሠ ነገሥት ሄንሪ አራተኛ ላይ በወሰደው አያያዝ ታየ። የጳጳሱን ሥልጣን በመናቅ ደፍሮ ስለሠራ፣ ይህ ንጉሠ ነገሥት ከቤተ ክርስቲያን የተወገዘና ከዙፋኑ የተወረወረ መሆኑ ተነገረ። በጳጳሳዊው ትእዛዝ በእርሱ ላይ ለመነሣት የተበረታቱ የራሱ መኪንንት ከእርሱ በመራቃቸውና በማስፈራራታቸው የተሸበረው ሄንሪ፣ ከሮም ጋር እርቅ ማድረግ አስፈላጊ መሆኑን ተሰማው። ከሚስቱና ከታማኝ አገልጋዩ ጋር በመሆን፣ በክረምት መሀል አልጥስን ተሻገረ፤ ይህም በጳጳሱ ፊት ራሱን እንዲያዋርድ ነበር። ጎርጎርዮስ ወደ ተገለለበት ቤተ መንግሥት በደረሰ ጊዜ፣ ያለ ጠባቂዎቹ ወደ ውጭው አደባባይ ተወሰደ፤ በዚያም በክረምቱ ከባድ ብርድ፣ ራሱ ገልብጦና እግሮቹ ራቁታቸውን ሆነው፣ በአሳዛኝ ልብስ ተለብሶ፣ ወደ ፊቱ እንዲገባ የጳጳሱን ፈቃድ ጠበቀ። ሶስት ቀን ጸሞና ኑዛዜ አድርጎ እስከ ቆየ ድረስ፣ ሊቀ ጳጳሱ ይቅርታ ሊሰጠው እንኳ ዝቅ ብሎ አልተመለከተለትም። እንኳን ከዚያ በኋላም፣ ይህ ይቅርታ የተሰጠው ንጉሠ ነገሥቱ የንግሥናውን ምልክቶች እንደገና ከመያዙ ወይም የንግሥናውን ሥልጣን ከመፈጸሙ በፊት የጳጳሱን ማጽደቅ እስኪጠብቅ በሚል ቅድመ ሁኔታ ብቻ ነበር። በድሉም የተነሣ የተቃባዊው ጎርጎርዮስ፣ የነገሥታትን ትዕቢት ማዋረድ ግዴታው እንደሆነ በትምክህት ተናገረ።” The Great Controversy, 57.

ግሪጎሪ ሰባተኛ የ“የማይሰሰትነት” ደጋፊ ነበር፤ ነገር ግን ያ አስቂኝ ጥያቄ በይፋ የተቋቋመ የእምነት ትምህርት (ዶግማ) ሆኖ አልተደነገገም፤ ይህም እስከ ፒየስ ዘጠነኛ ድረስ ነበር፤ እርሱም በመጀመሪያው የቫቲካን ጉባኤ ይህን ሞኝነት የሆነ ጥያቄ የተመሠረተ ትምህርት አደረገው። ይህ ትምህርት በ1870 ዓ.ም. ጁላይ 18 ቀን ጸደቀ፤ ይህም ከአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ እስከዚያ ቀን ድረስ ትክክል መቶ አምሳ ዓመት በፊት ነበር።

በታሪኩ ውስጥ አስተማሪ የሆነው ነገር ይህ ነው፤ ፒየስ ዘጠነኛ የመጀመሪያውን የቫቲካን ጉባኤ ባዘጋጀ ጊዜ፤ እንዲሁም የእርሱን የስህተት አልባነት ትምህርት በተግባር ባዋለ ጊዜ፤ ተነሳሽነቱ “ዘመናዊነት” ተብሎ በሚጠራው ላይ ካለው ጥላቻ የተነሣ ነበር። ይህ መነሻው አንድ ጳጳስ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርቶችን ሲወስን ስህተት ሊያደርግ አይችልም በሚል ሐሳብ ውስጥ የተመሠረተ አልነበረም፤ ይልቁንም በፈረንሳይ አብዮት የተፈጠረውን ተጽእኖ በመቃወም የጳጳሳዊ አቋምን የሚከላከል ነበር። ይህም በመጨረሻ ኮሚኒዝም ተብሎ በሚታወቀው ነገር ላይ የተመራ ነበር።

እንግሊዝኛ ተብሎ የተጠራው የፈረንሳይ አብዮት በአውሮፓ አሕዛብ የግዛት አወቃቀር ውስጥ ታላቅ ናውጥ አመጣ፤ በተለይም በጳጳስና ላይ ያለውን የንጉሣዊ ሥርዓት በልዩ ጥላቻ ተመለከተ። ጳውሎስ ዘጠነኛን እና ቀኝ እጁ የሆነውን ሰው ከሮም ለጊዜው ያባረረው የጣልያን ሪፐብሊካን አመፅ ነበር። በፈረንሳይ አብዮት የተፈጠሩትን ልዩ ልዩ ፍልስፍናዎች የወከለው “ዘመናዊነት” ለጳውሎስ ዘጠነኛ ታላቅ ጠላቱ ነበር፤ የማይሳሳትነትም ትምህርቱ ሊቀ ጳጳሱ ከፈረንሳይ አብዮት በተፈጠሩት ዘመናዊ አሳቦች ጋር በተያያዘ የሚቀርብውን እያንዳንዱን አቤቱታ ለመደገፍ ተዘጋጅቶ ነበር።

ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ በ1798 ዓ.ም. የደቡብ ንጉሥ (እግዚአብሔርን የማይታመን ፈረንሳይ) ለሰሜን ንጉሥ (ጳጳሳዊ ሥርዓት) ገዳይ ቍስል እንዳደረሰ ይገልጻል።

የፒየስ ፱ኛ የማይሳሳትነት ትምህርት በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ በተመለከተው ጦርነት ጋር የተያያዘ ነበር፤ ከ1869 የኋለኛው ክፍል ጀምሮ እስከ ተከታይ ዓመት ድረስም ፒየስ ፱ኛ ቫቲካን 1 ተብሎ የሚታወቀውን የመጀመሪያውን የቫቲካን ጉባኤ ሰበሰበ፤ ይህም ሊቀ ጳጳሱ የካቶሊክነት ራስ መሆኑን፤ እንዲሁም ካቶሊክነት የቤተ ክርስቲያናት ሁሉ ራስ መሆኑን፤ በ533 ዓመት በዩስቲንያኖስ አዋጅ እንደ ታወጀው ለማረጋገጥ የተደረገ ነበር።

ሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ፣ ቫቲካን II ተብሎም የሚታወቀው፣ ከ1962 እስከ 1965 ተካሂዶ ነበር። ይህ በካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ መለያ ያለው ክስተት ሲሆን፣ በዘመናዊ ዘመንም ከነበሩት እጅግ አስፈላጊ የአለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያናዊ ጉባኤዎች አንዱ ነበር። ጉባኤው በርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዮሐንስ ሃያ ሦስተኛ መሪነት ተሰብስቦ ነበር፤ ከ1963 በዮሐንስ ሃያ ሦስተኛ ሞት በኋላም በርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ጳውሎስ ስድስተኛ ጳጳስና ዘመን ቀጥሎ ተካሄደ። በእነዚህ ሁለት ጉባኤዎች መካከል ያለውን የተለየ ልዩነት መገንዘብ አስፈላጊ ነው።

የመጀመሪያው ምክር ቤት የተባለውን “ቀዳማዊነት” ለመመስረት ነበር፤ ይህም ማለት ጳጳሱ የቤተ ክርስቲያን ከፍተኛ ገዥ፣ አስተማሪ እና እረኛ ሲሆን፣ የእምነት ትምህርቶችን በመጠበቅና በመተርጎም ኃላፊነት የተሰጠው መሆኑን ያመለክታል። ሥልጣኑም ደግሞዎችን በመግለጽ፣ የትምህርት ድንጋጌዎችን በማውጣት፣ እና በእምነትና በሥነ ምግባር ጉዳዮች ላይ ሥልጣናዊ መግለጫዎችን በመስጠት የተገለጠ ነበር፤ ይህም የጳጳስ የማይሳሳትነት ተብሎ ይታወቃል። ይህ ደግሞ ጳጳሱ በዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያን ላይ ያለውን የፍርድ እና የአስተዳደር ሥልጣን ያካትታል፤ በዚህም ውስጥ ጳጳሳትን የመሾም ኃይል፣ ምሥጢራትን የመቆጣጠር ሥልጣን፣ እና የቤተ ክርስቲያንን አስተዳደር የመግዛት ሥልጣን ይገኙበታል።

ሁለተኛው ጉባኤ ቤተ ክርስቲያኒቱን ወደ ኤኩመኒካዊ አካልነት ለመምራት የታሰበ ነበር። እነዚህ ጉባኤዎች በቀጥታ የሚቃረኑ መርሆች ነበሩ። ጠባቂ ባህሪ ያለው የመጀመሪያው ጉባኤ በነፃ አመለካከት ያለው በሁለተኛው ጉባኤ ተቃርኖ ተቀርቦበት ነበር። እነዚህ ሁለት ወገኖች እንደ ሌሊትና ቀን የተለያዩ ነበሩ፤ ለፋጢማ ሦስቱ ምስጢራት የሚጠራው ትንቢትም በእነዚህ ሁለት ጉባኤዎች በተገቢው ሁኔታ የተወከለ ውስጣዊ ጦርነትን ይለያል።

ትንቢቱ በፒየስ ዘጠነኛ የተወከለውን ቀዳሚነት የሚጠብቅ አንድ ክፍል በ«ነጭ ጳጳስ» ወይም በ«መልካሙ ጳጳስ» ወይም በ«መልካሙ ኤጲስ ቆጶስ» እንደሚወከል ያመለክታል፤ ሌላው ክፍል ግን ከቫቲካን II ጋር የተያያዘ ሲሆን በ«ጥቁር ጳጳስ» ወይም በ«ክፋው ጳጳስ» ወይም በ«ክፋው ኤጲስ ቆጶስ» ይወከላል። የእነዚህ ሁለት የፖለቲካ ጽንሰ-ሐሳቦች ክርክር በፋቲማ፣ ፖርቱጋል ያለውን የፋቲማን ተአምር መቅደስ ሲጎበኙ ይወከላል። ወደ ውስጥ በሚገቡበት ጊዜ፣ መንገዱ በአንድ ወገን ባለው የጥቁር ጳጳስ ሐውልት እና በሌላው ወገን ባለው የነጭ ጳጳስ ሐውልት መካከል ተዘጋጅቶ ነው።

ስለዚህ በመጨረሻ መጽሐፍ የሂትለር ጳጳስ ብሎ ከሚለየው ሰው ቅርስ አካል ይሆናል፤ ሥሮቹም በዘመናዊነት (የደቡብ ንጉሥ) እና በጳጳሳዊ ቀዳሚነት (የሰሜን ንጉሥ) መካከል በነበረው ትግል ውስጥ የተጠላለፉ ናቸው።

የምንመለከተው መጽሐፍ ደራሲ በመልካም አቋም ያለ ካቶሊክ እንደነበረ ሊገባ ይገባል፤ እንዲሁም መጽሐፉን ለመጻፍ የገለጸው ዓለማዊ፣ በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ዘመን የነገሠው ጳጳስ ሂትለርን ወይም ናዚዎችን ደግፎ እንደነበረ፣ ወይም በአይሁድና በሌሎችም ላይ በተፈጸመው ሆሎኮስት ውስጥ ማንኛውም የተጠያቂነት ድርሻ እንዳለበት በሚለው ክስ ላይ ብርሃን ማብራት ነበር። ኮርንዌል የፒየስ አሥራ ሁለተኛ አያትን—የቫቲካን ፩ ምክር ቤትን ያዘጋጀ ቀኝ እጅ ሰው የነበረውን—ሲያነሳ፣ በዚያው ታሪክ ውስጥ በደቡብና በሰሜን ነገሥታት መካከል ያለው የትግል ታሪክ እየተደረገ ነው። “ሪፐብሊካኒዝም” የተባለው አብዮት ወደ ጣልያን በደረሰ ጊዜ፣ ጣልያኖች ለአንድ ዓመት ያህል ፒየስ ዘጠነኛን ከሮም ከተማ አስወጡት፤ ከዚያ በኋላም፣ እርሱ ከተመለሰ በኋላ እንኳን፣ ጳጳሳዊ ሥልጣን ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ምንም ያለው ንብረት ከአንድ መቶ አሥር ኤከር ብቻ ነበር፤ ይህም ቫቲካን ሲቲ ተብሎ የሚታወቀው ነው።

ወደ ቫቲካን እንኳን ተመልሶ መግባት የቻለው በፈረንሳይ ወታደሮች እርዳታና ከሮትስቻይልዶች፣ ከክፋ ስም የተጠሩት የአይሁድ ባንክኞች፣ በተቀበለው ብድር ብቻ ነው። በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ዘመን በተፈጸመው ሆሎኮስት ውስጥ ያለውን የጽጵስናውን ተባባሪነት በማስተዋል ለመረዳት፣ ከክርስቶስ መስቀል ሞት ጀምሮ አውሮፓ ለአይሁድ ያላትን አመለካከት በመሠረታዊ ደረጃ መረዳት ያስፈልጋል። መጽሐፉ ፀረ-ሴማዊነትና ዘረኝነት ሁለት የተለያዩ አመለካከቶች መሆናቸውን ይጠቁማል፤ ይህም ሂትለር ለአይሁድ ያለው ጥላቻ የዘር መሠረት ያለው ነበር ብሎ ይናገራል። ምክንያቱም ሂትለር አይሁድን ከሰው ልጆች ዝቅተኛ ምድብ እንደሆኑ ይመለከታቸው ነበር፤ ነገር ግን ፀረ-ሴማዊነት ማለት አይሁድ እግዚአብሔርን ስለ ገደሉ የሚጠላቸው ጥላቻ ነበር። ሁለቱ አንድና ያው ነገር እንደሆኑ፣ ወይም በእውነት በመካከላቸው ልዩነት እንዳለ፣ የአይሁድ መከራ እውነታ መረዳት የሚገባ ነው።

ለምሳሌ፣ ዛሬ በአሜሪካ “ጌቶ” የሚለው ቃል ሲጠቀም፣ ብዙዎች ይህን የድሆች እና የተበላሽ የከተማ ክፍል መግለጫ እንደሆነ ያስባሉ። ነገር ግን “ጌቶ” የሚለው ቃል በመጀመሪያ በአንዲት ከተማ ውስጥ ያለ ክፍልን፣ በተለይም በቪኒስ፣ ጣልያን ውስጥ፣ አይሁድ በመካከለኛው ዘመን እንዲኖሩበት የተገደዱበትን ስፍራ ይጠቅስ ነበር። የመጀመሪያው ጌቶ በ1516 በቪኒስ ተቋቋመ፤ በዚያን ጊዜ የቪኒስ ሪፐብሊክ አይሁድን “geto nuovo” (አዲስ ማቅለጫ ቤት) ተብሎ በሚታወቀው የከተማው ልዩ ክልል ውስጥ ገደብ አኖራቸው፤ ይህም በመጨረሻ “ጌቶ” ተብሎ ሊታወቅ ቻለ።

በአውሮፓ በመካከለኛው ዘመን ሁሉ አይሁድ የሚኖሩበት ቦታ ላይ እንዲሁም ሊሰማሩባቸው በሚፈቀድላቸው ሙያዎች ላይ ገደቦች ተጥለውባቸው ነበር። እነዚህ ገደቦች የተመሠረቱት በአሮጌው የጸረ-አይሁድነት ትርጓሜ ላይ ነበር፤ ይህም አይሁድ እግዚአብሔርን እንደ ገደሉ፣ ከዚያም በኋላ የደረሱባቸው ችግሮች ሁሉ በገዛ ድርጊታቸው በራሳቸው ላይ እንደ መጡ የሚያምን ነበር።

በመካከለኛው ዘመን፣ ክርስቲያኖች ገንዘብ በብድር ማበደር ወይም በብድር ላይ ወለድ መቀበል እንደማይችሉ የተመሠረተ ልማድ ነበር። አይሁድ ከዚያ ገደብ ነፃ ነበሩ፣ እናም ገንዘብ ማበደር አይሁድ

እንዲሁ ከተፈቀደላቸው ሙያዎች አንዱ ሆነ። እንደ Rothschild ቤተሰብ ያሉ አይሁዳውያን ባንኮች፣ ምን ዓይነት ሙያዎች እንዲሁ እንደሚፈቀደላቸው በተጣሉ ሕጋዊ ገደቦች ምክንያት፣ ገንዘብ ለዋጮች ሆኑ። Pius IX ወደ ቫቲካን ለመመለስ ገንዘብ በፈለገ ጊዜ፣ ከእንግዲህ የሮምን ከተማ አለመግዛቱ ያስከተለው ብስጫት፣ ለገንዘብ ወደ አይሁድ እጁን መዘርጋት በመገደዱ ይበልጥ ተጨነቀ።

ፒዮስ ዘጠነኛ ከሮም ከመባረሩ በፊት፣ ስለ አይሁድና ስለ ቤተ ክርስቲያን ከአይሁድ ጋር ያላት ግንኙነት በተመለከተ በሁለት ሰፈሮች መካከል በአንዱ ውስጥ የሚገኝ ይመስል ነበር። እነዚህ ሁለቱ ሰፈሮች አንደኛው፣ አይሁድ ምንም ቢደርስባቸው የሚገባቸውን ብቻ እየተቀበሉ ነው ብለው የሚያምኑ ሰዎች ሲሆኑ፣ ሌላው ግን ለአይሁድ ትንሽ ምሕረት ለማሳየት የሚያዘነብል ነበር። ፒዮስ ዘጠነኛ ከተባረረ በኋላ ወደ ቫቲካን ሲመለስ፣ ከስደቱ በፊት አንዳንድ ጊዜ ያሳየው ምሕረት ዳግመኛ ፈጽሞ አልታየም። ከስደቱ በፊት በሮም ከተማ ውስጥ ያለውን ጌቶ ዘግቶ ነበር፤ ከተመለሰ በኋላ ግን ጌቶውን እንደ ገና አቋቋመ፣ እንዲሁም የገንዘብ ኪሳራዎቹን ለመመለስ በአይሁድ ላይ ግብር መጣል ጀመረ።

የጳጳስ ፒዮስ ዘጠነኛ ቀኝ እጅ ሰው ማርካንቶኒዮ ፓፍሊ ነበር፤ እርሱም የሂትለር ጳጳስ አያት ነበር። እርሱ ጳጳስና የሚደግፉ ልዩ የጠበቆች ክፍል አባል የነበረ ጠበቃ ነበር። ልጁም የዚያው ከፍተኛ የጠበቆች ክፍል አካል ሆነ፤ እንዲሁም የልጅ ልጁ ደግሞ በመጨረሻ የሂትለር ጳጳስ የሚሆነው ሆነ። መጽሐፉ የኡጅኒዮ ፓፍሊን አያት፣ አባቱን፣ እንዲሁም የወጣትነቱንና ትምህርቱን ታሪክ ካቀረበ በኋላ፣ ፓፍሊ ለጳጳስናው ሥራ ሲጀምር የተቀበለውን ሹመት ይመለከታል። ከእነዚያ ከፍተኛ የጳጳሳዊ ጠበቆች ዘር የሆነ ጠበቃ እንደመሆኑ፣ ከንኮርዳቶች ተብለው በሚጠሩ ስምምነቶች ላይ የሚሠሩ መምሪያ እንዲመሩ ተመረጡ። በ1901 ፓፍሊ ወደ ጳጳሳዊ የግዛት ጽሕፈት ቤት ጽሕፈት ቤት ተጠራ።

ፓፍሊ ለአሕዛብ መልእክተኛ ሆነ። በትንቢታዊ መልኩ ፓፍሊ የምድር ነገሥታት ከጳጳስናው ጋር የፈጸሙትን ዝሙት የሚያጠናቅቅ ሕጋዊ የግንኙነት ነጥብ ሆነ። በ1903 ፒዮስ አሥረኛ እንደ ጳጳስ ዘውድ ተጨነቀ። ወዲያውኑ “ረላቲቪዝምንና ስኬፕቲሲዝምን” ያፈራውን “የእውቀት መርዝ” ለመዋጋት ጀመረ። ፒዮስ አሥረኛ “ዘመናዊነትን” ለማጥፋት ያደረገውን ጥረት ይመራ የነበረው ሰው ኡምቤርቶ ቤኒኒ ነበር፤ እርሱም ከፓፍሊ ጋር በአንድ ቢሮ ውስጥ ይሠራ ነበር። ቤኒኒ አንድ ጊዜ ስለ ዓለም-ደረጃ ታሪክ ጸሐፊዎች ቡድን እንዲህ ብሎ ነበር፤ “ታሪክ ከተከታታይ እና ከተስፋ ቢስ የማስመለስ ሙከራ በቀር ምንም አይደለም ብለው የሚቆጥሩ ሰዎች ናቸው። ለእንዲህ ዓይነቱ የሰው ፍጥረት አንድ መድኃኒት ብቻ አለ፤ ኢንኩዊዚሽን!” ለቤኒኒ፣ ከፈረንሳይ አብዮት የመጡትን ሐሳቦች ለማንኛውም ደረጃ ርኅራኄ የሚያሳይ የታሪክ ጸሐፊ ሊገደል ይገባው ነበር።

በይፋ ቤኒኒ ለጳጳሳዊ መንበሩ የፕሮፓጋንዳ ሚኒስቴሩን ይመራ ነበር፤ ነገር ግን በስውር ደግሞ፣ ከደቡብ ንጉሥ የተነሣውን “ዘመናዊነት” በማንኛውም መጠን የሚደግፉ ካቶሊኮችን ለመለየት የተዘጋጀ ሚስጥራዊ የስላላ መረብም ይመራ ነበር። በመጨረሻም በ1910 ሥራው የጳጳሳዊ መንበሩ ሠራተኞች ሁሉ የሚምሉትን አንድ ትእዛዝ አስገኘ፤ ይህም “የፀረ-ዘመናዊነት መሐለ” ተብሎ ይጠራ ነበር። እስከ አሁንም በሥራ ላይ ነው። በቫቲካን ለመቀጠር ዘመናዊ ሐሳቦችን—ዛሬ ኮሚዩኒስታዊ ሐሳቦች ብለን የምንጠራቸውን—እንደምትጠሉ መሐለ መስጠት አለብህ።

በክሮንዌል መጽሐፍ ማጠቃለያ ውስጥ፣ በፊት ወረቀቱ ላይ እንዲህ ተብሎ ተጽፎ አለ፤ “በዚህ ክፍለ ዘመን የመጀመሪያው አሥር ዓመታት ውስጥ፣ ፓፍሊ እንደ ብሩህ ወጣት የቫቲካን የሕግ ጠበቃ፣ ከዚያ በፊት ያልታየ የጳጳሳዊ ሥልጣን አስተሳሰብ በመቅረጽ ረድቶ ነበር፤ በ1920ዎቹም ውስጥ በጀርመን ውስጥ ሥልጣንን ለመጨን ተንኮልና ማስፈራራትን ተጠቅሟል። በ1933 ሂትለር ለእርሱ ፍጹም የድርድር አጋር ሆነ፣ እናም ካቶሊኮች ከማኅበራዊና ፖለቲካዊ ተግባር መራቅ በምትክ፣ ለካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖታዊና ትምህርታዊ ጥቅሞችን የሰጠ ስምምነት ተመሠረተ። ከሮም የተጨነው ይህ ‘በፈቃድ’ የተባለ የፖለቲካዊ

ካቶሊክነት ሥልጣን መልቀቅ፣ የናዚዝም መነሣትን አመቻች።”

በ1933 ዓ.ም. ሐምሌ 14 በተካሄደ የካቢኔ ስብሰባ ላይ፣ አዶልፍ ሂትለር በዚያው ወር ፓፍሊ ከናዚዎች ጋር ያዘጋጀው ኮንኮርዳት ለጀርመን “የእምነት መስክ ... ከአለም አቀፍ አይሁድነት ጋር በሚበረታታው ትግል ውስጥ” ፈጥሯል የሚል አስተያየቱን ገለጸ።

የኮርንዌል መጽሐፍ ጀርመን የካቶሊክ ብዙኃን አገር ነበረችና ፓፍሊ ሂትለር ወደ ሥልጣን ሊወጣ የቻለበት ዋና ምክንያት እንደነበረ የሚያሳየውን ማስረጃ ለመቀበል በእምቢ ያሉ ካቶሊኮች ዘንድ መልካም አቀባበል አላገኘም። ፓፍሊ ከ1933 ጀምሮ ስለ ሂትለር አቅጣጫ ምንም ነገር እንዳይነገር የሚከለክል ስምምነት አድርጎ ነበር፤ ይህም የካቶሊክ ህትመት ቤትን፣ የካቶሊክ የዜና ድርጅቶችን እና የካቶሊክ ትምህርት ቤቶችን ይከለክል ነበር። መጽሐፉ ከዚያ በኋላ በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ዘመን ጳጳስ የሆነውን ፓፍሊ ግልጽ የሆነ ፀረ-ሴማዊ ዝንባሌ እንደነበረበት ይከታተላል። ከመጽሐፉ በመነሳት ቢያንስ ሦስት ነገሮች እጅግ አስተማማኝ በሆኑ ታሪካዊ ምንጮች ሊረጋገጡ ይችላሉ።

በመጀመሪያ ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ እንደተወከለው የሰሜኑ ንጉሥና የደቡብ ንጉሥ ጦርነት ነው። በዚያ ጦርነት ጠላቶቹ ካቶሊክነት ከእግዚአብሔር እምነት መካድ ጋር፣ ጳጳሱም ከኮሚዩኒዝም ጋር ናቸው። ሌላው ነጥብ ደግሞ፣ ጳጳሱ በሁለተኛው ዓለም ጦርነት ጊዜ በእግዚአብሔር እምነት መካድ ላይ የራሱ ወኪል ሠራዊት እንዲሆን ናዚዝምን እንደተጠቀመ፣ እንዲሁም በ1989 በዩኤስኤስአር የነበረውን እግዚአብሔር እምነት መካድ ለመቃወም በወኪል ሠራዊቱ እንዲሆን ከእምነት የወደቀ ፕሮቴስታንትነትን እንደተጠቀመ ነው። መጽሐፉ ደግሞ ከፋጢማ ተአምር የወጡት ሰይጣናዊ መልእክቶች የሚወክሉትን ውስጣዊና ውጭዊ ትንቢታዊ መዋቅር ይለያል።

በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አንድና አሥራ ሁለት ውስጥ የተወከለው የራፍያ የድንበር ጦርነት፣ በአሁኑ ጊዜ በዩኤስኤስአር ውስጥ እየተካሄደ ያለውን የድንበር ጦርነት ይወክላል። የጥንቱ ጦርነት ትኩስ ጦርነት ነበር፤ ሁለተኛውም ሁለተኛ የወኪል ጦርነት ነው። በዚህም የተሳተፉት የወኪል ሠራዊቶች በገዳይ ግጭት ውስጥ ናቸው። ራፍያ ይህን የድንበር ጦርነት በሰሜኑ ንጉሥና በደቡብ ንጉሥ መካከል እንደሆነ ትገልጣለች፤ ነገር ግን ትንቢት እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ድረስ የጢሮስ ጋለሞታ እንደምትረሳ፣ ኤልዛቤል በሰማርያ እንዳለች፣ ሄሮድያስም የሄሮድስን የልደት በዓል ግብዣ እንዳለፈች ያስተምራል። እነዚህ ሦስቱ ምስክሮች በዚህ የአሁኑ ታሪክ ውስጥ ስለ ሰሜኑ ንጉሥ ሚና የሚመሰክሩት፣ እርስዎ በመድረኩ በስተጀርባ ሆና ገመዶቹን እየጎተተች መሆኗን ነው። እርስዎ በተረሳችበት ጊዜ የሚከሰቱት ትኩስ ጦርነቶች፣ የወኪል ጦርነቶችና ቀዝቃዛ ጦርነቶች ሁሉ በእርስዎ የወኪል ሠራዊቶች አማካይነት ይፈጸማሉ።

ሩሲያ የደቡብ ንጉሥ ናት፣ እናም አሁን በምዕራባዊው ዓለም የአለም-አቀፍዊያን ኃይሎች፣ በተለይም በአሜሪካ ያሉ እድገትን የሚያበረታቱ ዴሞክራቶችና RINO (በስም ብቻ ሪፐብሊካኖች የሆኑ) ሪፐብሊካኖች የሚደገፍ የድንበር ጦርነት ውስጥ ገብታለች። በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ ውስጥ አሜሪካ እንደ ሰሜኑ ንጉሥ ወኪል ሠራዊት ስትወከል፣ ሁለቱ ትንቢታዊ ባህርያት የጦር ኃይልና የገንዘብ ብርታት ናቸው። አሜሪካ በ1989 ከሩሲያ ጋር በተያያዘ ለጳጳሱ እርዳታ ባደረገችው ሥራ ያውኑን በዩኤስኤስአር እየፈጸመች ነው፤ እና በመሬት ላይ ዩኤስኤስአር ወኪል ሠራዊት እስከ መደበኛው ሚዲያ እንኳ መካድ የማይችለውን ያህል በናዚ ደጋፊዎች ተሞልቶአል። ሮም አሁን በሙቅ ጦርነቱ፣ ማለትም በሁለተኛው የዓለም ጦርነት፣ እና በ1989 የተጠቀመቻቸውን ያንኑ ወኪል ሠራዊቶች ሩሲያን ለመዋጋት እየተጠቀመች ነው። መጽሐፉን ያንብቡ፡- Hitler's Pope, the Secret History of Pius XII.

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“በእንዲሁም ሁኔታ፣ እግዚአብሔር ለሚወደው ለዮሐንስ የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ ለሚመጡት ዘመናት ሊገልጥለት ሲል፣ ከሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ምልክት የሆኑት የመቅረቦች መካከል የሚመለከት ‘የሰው ልጅን የሚመስል አንዱን’ በመግለጥ፣ አዳኙ ለሕዝቡ ያለውን ፍላጎትና እንክብካቤ ማረጋገጫ ሰጠው። ዮሐንስ ቤተ ክርስቲያን ከምድራዊ ኃይላት ጋር የምታደርገውን የመጨረሻ ታላቅ ትግል ሲያይ፣ የታመኑትን የመጨረሻ ድልና መዳን ደግሞ እንዲመለከት ተፈቀደለት። ቤተ ክርስቲያን ከአውሬውና ከምስሉ ጋር ለሞት የሚያደርስ ግጭት ውስጥ እንደገባች፣ የዚያም አውሬ አምልኮ በሞት ቅጣት ስጋት እንደሚገደድ አየ። ነገር ግን ከጦርነቱ ጭስና ድምጽ ባሻገር በመመልከት፣ በጽዮን ተራራ ላይ ከበጉ ጋር ያለ አንድ ሕዝብ አየ፤ እነርሱም በአውሬው ምልክት ፋንታ፣ ‘የአባቱ ስም በግንባራቸው የተጻፈ’ ነበራቸው። ደግሞም ‘በአውሬውና በምስሉ ላይ፣ በምልክቱም ላይ፣ በስሙም ቍጥር ላይ ድል የነሱትን፣ የእግዚአብሔርንም በገና ይዘው በብርጭቆ ባሕር ላይ ቆመው’ የሙሴንና የበጉን መዝሙር ሲዘምሩ አየ።”

“እነዚህ ትምህርቶች ለጥቅማችን ናቸው። ከፊታችን የሰዎችን ነፍስ የሚፈትን ዘመን ስለሚቀርብ እምነታችንን በእግዚአብሔር ላይ ማጽናት ያስፈልገናል። ክርስቶስ በደብረ ዘይት ላይ ዳግመኛ መምጣቱን የሚቀድሙ አስፈሪ ፍርዶችን አስታወሰ፤ ‘ጦርነቶችንና የጦርነት ወሬዎችን ትሰማላችሁ።’ ‘ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ ራብም፣ ቸነፈርም፣ የምድር መናወጥም በብዙ ስፍራዎች ይሆናሉ። ይህ ሁሉ የምጥ መጀመሪያ ነው።’ እነዚህ ትንቢቶች በኢየሱሴም ጥፋት ጊዜ በከፊል ፍጻሜ ቢያገኙም፣ ይበልጥ ቀጥተኛ ተፈጻሚነታቸው ለዘመኑ መጨረሻ ነው።”

«እኛ በታላላቅና በጭንቅ የተሞሉ ክስተቶች ደጃፍ ላይ ቆመናል። ትንቢት በፍጥነት በመፈጸም ላይ ነው። ጌታ በደጅ ላይ ነው። በቅርቡ ለሕያዋን ሁሉ እጅግ አስደናቂ ጠቀሜታ ያለው ዘመን በፊታችን ሊከፈት ነው። ያለፉት ክርክሮች እንደገና ይነሣሉ፤ አዳዲስ ክርክሮችም ይነሣሉ። በዓለማችን ውስጥ ሊፈጸሙ ያሉት ትዕይንቶች እስካሁን ማንም እንኳ በሕልሙ አላያቸውም። ሰይጣን በሰብዓዊ መሣሪያዎች አማካይነት በሥራ ላይ ነው። ሕገ መንግሥቱን ለመለወጥና የእሁድ አከባባርን የሚያስገድድ ሕግ ለማስፈጸም ጥረት የሚያደርጉ ሰዎች ውጤቱ ምን እንደሚሆን ጥቂት ብቻ ያስተውላሉ። ቀውስ በእኛ ላይ ሊደርስ ቀርቦአል።»

“ነገር ግን የእግዚአብሔር አገልጋዮች በዚህ ታላቅ አስቸኳይ ጊዜ በራሳቸው ላይ እምነት ሊጥሉ አይገባቸውም። ለኢሳይያስ፣ ለሕዝቅኤል፣ እና ለዮሐንስ በተሰጡት ራእዮች ውስጥ ሰማይ በምድር ላይ ከሚከናወኑት ክስተቶች ጋር ምንኛ በቅርብ እንደተያያዘ እና ለእርሱ ታማኝ ለሆኑት እግዚአብሔር ያለው እንክብካቤ ምንኛ ታላቅ እንደሆነ እናያለን። ዓለም ያለ ገዥ አይደለችም። የሚመጡ ክስተቶች ዕቅድ በጌታ እጅ ውስጥ ነው። የሰማይ ግርማ የአሕዛብን ዕድል፣ እንዲሁም የቤተ ክርስቲያንን ጉዳይ፣ በራሱ ኃላፊነት ይዘአል።” Testimonies, volume 5, 752, 753.